

Sygnatura akt XI GC 1223/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2020 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa F. S., M. R.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo ;

II. zasądza solidarnie od powodów F. S. i M. R. na rzecz pozwanej (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 900,00 zł (dziewięćset zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 1223/19

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem z dnia 29 maja 2019 r. powodowie F. S. i M. R. wnieśli przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 września 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, wskazali, iż dnia 17 lutego 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...), należący do M. P.. Powodowie na podstawie umowy cesji zawartej z poszkodowanym zdarzeniem drogowym, którego sprawca legitymował się umową ubezpieczenia OC z pozwanym, dochodzą niewypłaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, przy czym niniejszym pozwem powodowie dochodzą części roszczenia w kwocie 1 600 zł (z kwoty 6457,50 zł).

Nakazem zapłaty z dnia 17 czerwca 2019 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty (...) spółka akcyjna w W., zaskarżając nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował żądanie powodów, wskazując na posiadane przez poszkodowanego inne pojazdy, którymi mógł zastąpić pojazd uszkodzony.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 17 lutego 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...), należący do M. P.. W chwili zdarzenia pojazdem kierował J. P.. Pojazd posiadał oznaczenia taksówki. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółką akcyjną w W.. Powodowie dokonali zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy szkody który wszczął postępowanie likwidacyjne, ustalając i wypłacając odszkodowanie tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

W okresie szkody M. P. posiadał inne pojazdy, które były wykorzystywane przez mieszkających z nim jego rodziców, sprawujących opiekę nad jego dziećmi w trakcie wyjazdów poszkodowanego do pracy w (...).

Dowód:

- akta szkody (...), płyta CD k. 42;
- pismo z dnia 1 marca 2018 r. k. 14;
- decyzja (...) z dnia 13 marca 2018 r. k. 13;
- pismo z dnia 23 kwietnia 2018 r. k. 11;
- decyzja (...) z dnia 24 kwietnia 2018 r. k. 12;
- kalkulacje k. 16-29;
- zeznania świadka M. P. k. 67-68;

W związku z powstałymi uszkodzeniami pojazdu poszkodowanego, dnia 1 marca 2018 r. poszkodowany zawarł z powodami umowę najmu pojazdu zastępczego marki N. nr rej. (...), w umowie najmu strony ustaliły dobową stawkę najmu na kwotę 250 zł netto/doba.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 1 marca 2018 r. k. 9v.;

Dnia 22 marca 2018 r. poszkodowany zwrócił powodom wynajęty pojazd zastępczy, oświadczając jednocześnie, iż wynajęty pojazd zastępczy wykorzystywał w celach dojazdów do pracy w (...), oraz oświadczył o ofercie najmu otrzymanej od ubezpieczyciela, która nie spełniała niezbędnych warunków w postaci konieczności wykupienia dodatkowego ubezpieczenia oraz zakazu wyjazdu wynajmowanym pojazdem za granicę.

Dowód:

- potwierdzenie zwrotu pojazdu k. 10;
- oświadczenia z dnia 22 marca 2018 r. k. 8v.-9;
- zeznania świadka M. P. k. 67-68;

Dnia 23 marca 2018 r. powodowie wystawili na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 6457,50 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 21 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 250 zł netto/doba.

Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodami umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na ich rzecz wierzytelność przysługującą mu z tytułu szkody z dnia 17 lutego 2018 r. w stosunku do (...) spółki akcyjnej w W..

Dowód:

- faktura VAT FS (...) k. 10v.;

- umowa cesji z dnia 23 marca 2018 r. k. 31;

Pismem z dnia 13 lipca 2018 r. powodowie dokonali zgłoszenia wierzytelności z tytułu najmu ubezpieczycielowi sprawcy szkody wnosząc o zapłatę kwoty 6457,50 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 13 lipca 2018 r. k. 8;

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2018 r. pozwany zakład ubezpieczeń odmówił wypłaty odszkodowania tytułem najmu pojazdu zastępczego, wskazując na posiadane przez poszkodowanego inne pojazdy- M. nr rej. (...), A. R. nr rej. (...) oraz O. (...) nr rej. (...), którymi mógł zastąpić pojazd uszkodzony.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r. k. 30, 61;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...), zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanego ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

Zgodnie z art. 509 §1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast zgodnie § 1 art. 510 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania (§2). Nabycie wierzytelności przez powodów wynika z przedłożonych dokumentów. Pozwana żadnych zastrzeżeń w zakresie samej umowy cesji nie zgłaszała.

Spór dotyczy zasadności dokonanego najmu, pozwana podnosi bowiem, że poszkodowany dysponował innymi pojazdami. Bezspornie poszkodowany M. P. poza uszkodzonym pojazdem marki M. (...) posiadał jeszcze pojazdy marki O. i M. oraz marki A. R., która według zeznań M. P. była uszkodzona. Poszkodowany wskazał, że samotnie wychowuje 2 dzieci, w czym pomagają mu mieszkający z nim rodzice, którzy korzystają z jego pojazdów (O. i M.) realizując opiekę nad dziećmi, gdy on wyjeżdża do (...). Zeznania M. P. budzą wątpliwość, co do zgodności z faktycznym stanem rzeczy. Wskazać należy, że uszkodzony pojazd to taksówka, co jednoznacznie wynika z dokumentacji w aktach

szkody. O takim przeznaczeniu pojazdu uszkodzony nawet nie wspominał. Nadto w chwili szkody jak wynika z notatki policyjnej kierowcą pojazdu marki M. był J. P., który też udzielił pełnomocnictwa spółce (...), co nijak ma się do przedstawionego przez świadka sposobu podziału środków transportu w jego rodzinie i potrzeb transportowych.

Niezależnie od tego, w ocenie Sądu, jeżeli po uszkodzeniu M. M. P. korzystałby z jednego pojazdu to i tak rodzicom pozostałby co najmniej jeden pojazd do opieki nad dziećmi. W sytuacji gdy dziadkowie mieszkają wraz z jego dziećmi i dysponują czasem wolnym (świadek zeznał, że nie pracują zawodowo) bez większych trudności powinni zapewnić synom transport jednym samochodem zwłaszcza, że świadek nie wskazywał na jakieś wyjątkowe okoliczności np. dowóz na leczenie do innego miasta, systematyczne odrębne zajęcia dodatkowe lub czasochłonną rehabilitacją odbywającą się na drugim końcu miasta itp. Sytuacja, że 1 osoba (jeden z rodziców) zaspokaja potrzeby transportowe związane z opieką na dziećmi jest stosunkowo częsta (np. matki samotnie wychowujące dzieci, małżonek w czasie wyjazdu za granicę drugiego małżonka, czy po prostu prawo jazdy ma tylko jeden z rodziców), przy czym nie jest rzadkością, że jeszcze pracuje zawodowo. W takiej sytuacji dowóz dzieci do szkoły, czy ich odbiór wymaga jedynie organizacji, a nie oddzielnego pojazdu dla każdego z dziadków na cały dzień.

Reasumując brak było podstaw do wynajęcia pojazdu zastępczego, gdyż uszkodzony mógł zaspokoić swoje potrzeby transportowe innym własnym pojazdem, a uszkodzony pojazd jawi się jako zarobkowy środek transportu i to bynajmniej nie M. P..

W zaistniałej sytuacji powództwo zostało oddalone.

Gdyby przyjąć, że jednak wystąpiła zasadność najmu pojazdu zastępczego (Sąd tego nie podziela) wówczas należałoby powództwo uwzględnić w całości. Pozwana przyznała bowiem w sprzeciwie, że z przedstawionej przez stronę powodową faktury wynika zarówno okres jak i stawka najmu. W uzupełnieniu odnotować można, że zasadny okres najmu co najmniej kilkunastu dni przy stawce 120-160zł (taką wskazywała pozwana za pojazd zastępczy) jest zasadny także w świetle materiału dowodowego.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron i dowody z dokumentów. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Zeznania świadka M. P. tak jak wskazano powyżej są wątpliwie i kolidują z dokumentami. Niezależnie od tego czy powództwo byłoby bezzasadne, czy uzasadnione w całości zbędnym był dowód z opinii biegłego. Dowód ten przedłużyłby tylko czas postępowania i podniósł jego koszty pozostając bez wpływu na rozstrzygnięcie. Dlatego też został pominięty.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c., gdyż powodowie ulegli w całości.

Na zasądzone koszty składa się: wynagrodzenie pełnomocnika 900zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie II sentencji.

Zaliczka zostanie zwrócona powodom po uprawomocnieniu się wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

3. (...)

(...)

4.(...)